

52477

I

Mag. St. Dr.

P

commentare de nominibus abeo-
dita, syllabificatione et. d. sporis-
domy. Warz. 1782.

ELEMENTARZ

DO NAUCZENIA SIĘ

A B C A D Ł A,

SYLABIZOWANIA, i CZYTANIA,

KU WYGODZIE

SZKOŁ PARAFIALNYCH

SPORZĄDZONY.

Ex libris Joannis Hachm
W WARSZAWIE.

W DRUKARNI XX. MISSYONARZOW,
ROKU PANSKIEGO 1782.

E. XX. 40

grechm. 1045

Starano się w téy Xiążeczce przepisać sposób nauczania się Abecadła, Sylabizowania, i czytania, któryby był równie śladny, iak gruntowny.

Wydane także są oprócz téy Xiążeczki inne dwie, iedna z nauką Katechizmu małego, a druga z obszerniejszym, służące do wydoskonalenia dalszego Dzieci w nauce Chrześcijańskiéy.

XX X3X XX

WTRAZENIE, CZYLI KRESLENIE.

Malych, i wielkich Liter w druku, i w pisaniu nie tak w porządku Abecadła zwyczajnie po sobie kładą się, ale iak do siebie według właściwego kształtu są nayspodobniejsze, i iak z tego przyrównanego podobieństwa uczącym się czytać, i pisać, nayłatwiej rozróżniać i wrażać się na myśli daia.

Małe drukowane Litery według wyrażonego porządku.

irr, unnm, vywxzzz, ss, cc, eee, oóg, aaa, dqb, lllk, ff.

Małe pisane Litery.

ir, nmm, uuv, cc, eee, oo, ada, qg, xxxz, ky
p l l t b h d f f s s.

Wielkie drukowane Litery.

ILLFEET, PBD, RK, CGO
QUH, AANVWMXYZ

Wielkie pisane Litery.

COGEFLDLSTBAAJHK
NMQRQUVWXYZ

Co do śladniejszego ieszcze poznania różności, lub podobieństwa między sobą Liter, kładą się w przydadku na karcie pod Tytułem (Pierwszy gatunek Liter Polskich Łacińskich, i tam daley) na ten koniec dokładniejsze ieszcze objaśnienia.

Litery Abecadla według porządku iak zwyczajnie po sobie następują,

Małe drukowane Litery według tegoż porządku.

a ā b c c̄ d e ē f g h i k l m n Ń o ó p q r s s̄
t u v w x y z z̄ z̄.

Małe pisane Litery.

a ā b c c̄ d e ē f g h i j k l m n Ń o p q r s s̄ t u
v w x y z z̄ z̄.

Wielkie drukowane Litery.

A A B C D E E F G H I K L L M
N O P Q R S T U V W X Y Z.

Wielkie pisane Litery.

A A B C D E E F G H I K L L M N O
P Q R S T U V W X Y Z.

I. Te wszystkie podkreślone Litery w wyżej położonych rzędach są to pojedyncze głosne Litery, albo samogłoski (*Vocales* zwane). Jone zaś są to pojedyncze spół-brzmiące Litery, czyli spół-głoski (*Consonantes* zwane).

II. W Łacińskim Abecadle (w którym Litery są iedne, co i w Polskim) nie masz Liter *q*, *z*, *z̄*, a w Polskim nie masz *q*, bo tę zastępuje Litera *k*. Łacińskie zaś *v*. znaczy nasze *w*. np. *quivis*.

III.

III. Reguły, y przepisy, które dla Nauczycielow uczących czytać Dzieci naypożyteczniej służyć, co do poznania liter, syllabizowania, y samego czytania, obacz na Karcie pod Tytułem *Przepisy* względem niektórych wyrazów &c.

Złączone dwie samogłoski (czyli *Dyphtong*, albo *Dyphtongus*) albo *Dwugłoski*, *Trzygłoski* są następujące.

Dwugłoski, ia, ie, iy, io, iu, ay, ey, iy, oy, uy, *Trzygłoski*, np. iay.

A dwie złączone spółgłoski, są te.

Bl, bn, br, ch, cn, cz, db, dl, dn, dr, dz, fl, fa, Fr, gd, mn, pl, pn, pr, pt, rz, sk, gl, gn, gr, Kl, kn, kr, kw, ll, fn, sm, ft, sp, fz, szcz, tl, Tl, tn, tr, tw, wn, wś, zd, zl.

Przykłady tych złączonych Liter w przywiedzionych słowach (w których się one znajdują) są co do samogłosek na karcie 37. A co do spółgłosek na karcie 39. wypisane,

Znamiona Pisarskie (*Notæ Orthographicae*)

Znamiona, które się kładą po Literach:

Comma przecinek, albo znak małego przestanku w wymawianiu.

Media Nota, czyli średnik, znak przestanku większego.

A 3

xx)(6)(xx

Duo puncta, czyli *dwukropek*, znak także przestanku większego.

Periodus, albo *kropka*, znak przestanku największego.

Exclamatio, czyli znak wykrzyknienia.

Interrogatio, czyli znak pytania.

Cusor, czyli znak łączenia.

Cudzy-słów, albo *cudzy-mów*, czyli znak słów cudzych; w piśmie włożonych.

Parenthesis, albo *nawias*, znak wymówienia niższym tonem, co między Łaseczki włożono bywa.

(r) lub (a) lub (*)

Odsyłacz, znak położonego na boku lub na dole przypisu, do którego Czytelnik odsyłany bywa.

Paragraphus, albo znak oddzielający części mówy iedne od drugich.

Powtórznik, czyli znak powtarzania, bógdzie się tenże osobliwie w Pieśniach kładzie, tam trzeba słowo, a nawet czasem i całą strofę powtórzyć.

Zna-

xx)(7)(xx

Znamiona, które się kładą na Literach.

Znamie prawe.

To jest od prawy ku lewey ręce nad samogłoskami *á, é*, znaczy otwarte, i pełnemi ustami ich wymawianie, położone zaś nad spółgłoskami *é, ú, í, ź*, znaczy miękkie, czyli pieśzczone, ich, wymawianie np. *Koń, Kość, Koźń.*

Znamie lewe.

To jest od lewey ku prawey ręce położone nad *ò* znaczy, że tę spółgłoskę grubiej mówić trzeba, przystępując trochę ku *u*, np. *Bóg*, piśzek, iednak niektórzy *Bóg* z prawym znamieniem.

Przycisk.

Znak wymawiania z przyciskiem spółgłoski *ź*, np. *koź.*

Liczba Rzymska, czyli iak inaczej mówią
Kościołna, położona wraz z tą, którą
u nas pospolicie używają.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.
8.	9.	10.	11.	12.	13.	10.
VIII.	IX.	X.	XI.	XII.	XIII.	XX.
30.	40.	50.	60.	90.	100.	101.
XXX.	XL.	L.	LX.	XC.	C.	CI.
500.	1000.					
D.	M.					

Liczba Roku np. 1782. MDCCLXXXII.

Zło-

Złożone w swych przyzwyczajonych sposobach
Litery zowią się Syllaby, i jest ich sześć
gatunków.

1. Rodzay czyli gatunek Syllab jest, kiedy się po-
czynają od spółgłosek, a kończą na samogłoskach.

Ba	be	bi	bo	bu	bay	boy
Ca	ce	ci	co	cu		cy
Da	de	di	do	du	day	dy
Fa	fe	fi	fo	fu		
Ga	ge	gi	go	gu	gay	gie
Ha	he	hi	ho	hu	hay	hie
Ja	je	ji	jo	ju	jay	jey
Ka	ke	ki	ko	ku	kay	kie
La	le	li	lo	lu		ley
Ma	me	mi	mo	mu	may	mey
Na	ne	ni	no	nu	nay	nie
Pa	pe	pi	po	pu		pie
Kwa	kwe	kwi	kwo	kwu		kwie
Ra	re	ri	ro	ru	ray	rey
Sa	se	si	so	su		soy
Sta	ste	sti	sto	stu	stay	stoy
Ta	te	ti	to	tu	tay	tey
Va	ve	vi	vo	vu		
Wa	we	wi	wo	wu	way	woy
Xa	xe	xi	xo	xu	xią	xię
Za	ze	zi	zo	zu	zay	zie.

Nie-

Niektóre słowa dla pokazania w nich rodzaju
się w Syllabizowaniu słów trudniejszych

Be-ty-a	be-ty-al-ki	ber-lo
Ce-bu-la	ce-gła	ce-gła-ny
Do-sto-ień-stwo	do-bro-dziéy-ka	do-bra
Fu-ra	Fran-cuz-ka	fra-su-nek
Ga-da-nie	ga-ląz-ka	go-dzi-na
Ha-mo-wa-nie	Het-mań-stwo	hoł-du-ię
Ja-ie-czni-ca	ia-go-da	ia-do-wi-ty
Ka-dzi-dło	kacz-ka	ka-lu-ża
Ła-chma-ny	ła-ci-na	lą-ka
Ma-la	mi-ło-sier-dzie	Ma-tu-nia
Na-mo-wa	nę-dza	nie-bo-żąt-ko
Peł-nia	per-ła	pie-rzy-na
Kwar-tal	kwa-dra	kwar-ta
Ra-na	ró-ża	ry-ba
Su-mie-nie	sa-dzaw-ką	sa-mo-
To-po-ła	to-po-rzy-sko	tor-ba
Fe-bra	frasz-ka	fi-gar-nia
Wo-da	wa-pno	war-ga
Za-ba-wa	ża-ba	żab-ka

Rozmaite

Ewa, Sara, Marya, Elżbieta, Dorota, Lu-
ryasz, Sodoma, Samarya, Galilea,

Wypis niektórych krótkich wyrazów i nauk

Bóg jest ieden,

On Niebo, Ziemię, i wszystko stworzył
Bóg jest Sędzia sprawiedliwy, który dobre
albo też w czasie dalszym, w tym, lub w

pierwszego Syllab tudzież i dla ćwiczenia
kładą się.

becz-ka	bay-ka	
ce-gła-ty		
do-mo-stwo		
fo-ry-tu-ię		
gar-dzę		
hu-kam		
ja-błon-ka		
ka-pu-ła		
ła-sy	le-kar-stwo	li-ty
ma-lo-wa-nie		
na-zwi-sko		
pest-ka	pe-to	
kwe-ła		
ray-ca	ru-sze-nie	
chwal-ca		
to-nia		
fu-tro		
wa-rzę-cha		
za-chwy-ce-nie		

Imiona.

cya, Jeremiaś, Ozeasz, Jonasz, Zách-
Jerycho, Niniwe, Babilonia

dla ćwiczenia dzieci w czytaniu początkowym.

i wszystkim rządzi.
nadgradza, a złe karze, albo teraz zaraz,
przybliżym życiu.

II. Rodzay Syllab poczynaających się od fa-

Ab	eb	ib	ob
Ac, ach	ec, ech,	ic, ich	oc, och
Ad	ed	id	od
Af	ef	if	of
Ag	eg	ig	og
Ak	ek	ik	ok
Al	el	il	ol
Am	em	im	om
An	en	in	on
Ap	ep	ip	op
Ar	er	ir	or
As	es	is	os
At	et	it	ot
Aw	ew	iw	ow
Ax	ex	ix	ox
Acz	ecz	icz	ocz

Niektóre słowa dla pokazania drugiego ro-
Syllabizowaniu kładą się.

Aż,	on	ów,
I-glarz,	ję-zyk,	iad,
Od-pór,	o-gień,	o-boz,
O-cet,	ol brzym,	o-błok,
U-pór,	u-ciśk,	u-fność,
U-myśl,	u-klon,	u-puśt,

Różne

Jsmael, Samuel, Izrael, Joel, Goliat, Jo-
Urszula, Antonina.

mogłosków, a kończących na spółgłoskach.

ub	aub	ayb
uc, uch	ayc	
ud	ayd	
uf	auf	ayf
ug	ieg	aig
uk	ask	ilk
ul	aul	ayl
um	aym	eym
un	ayn	ein
up	ayp	eph
ur	iar	ier
us	aus	ays
ut	ayt	az
uw	auw	ayw
ux	aux	ex
ucz	ycz	arcz

działu Syllab, i dla dalszego ćwiczenia się w

ul,	iuż,	
iak,	in-ka-ust,	ie-den,
o-fzuśt,	o-braz,	
o-krag,		
u-rząd,		

Jmiona.

ab, Moab, Joasz, Otto, Jerzy, Anna,

Wypis niektórych krótkich wyrazów i nauk dla

W Bogu są trzy Osoby: Ociec, Syn, i
 Źs bęąć Bogiem, i Człowiekiem naro-
 Dusza ludzka nieśmiertelna, a ciało lubo
 Są powszechny.

III. Rodzay Sylab, które mają na porzą-
 mogłoski, a te które tu się kładą czynią razem

Bat	bót	bok
Cud	cel	cug
Dąb	dym	dług
Fuk	Flak	
Gęś	gil	głog
Hak	huk	
Jad	iak	Jan
Kur	koń	koł
Ląd	ląg	lep
Maż	mak	miod
Nać	nic	nić
Pal	pek	plot
Kwas	kwit	kwik
Rak	rod	róg
Sad	for	fól
Tom	toń	Tur
Wał	wąż	wóz
War	was	wet
Xiadz		
Zak	zad	żał

twiczenia dzieci w czytaniu początkowym.

Duch Święty. A druga Osoba JEZUS Chry-
 dził się z Maryi Panny.
 Śmiertelne Zmartwychwstanie przecię na

tku, i na końcu spółgłoski, a we śródku sa-
 i słowa jednosyllabne.

bót	bór	byk
ciąg	cal	
dłoń	dół	dom
głos	gierz	guz
jaś		
kiel	kot	kir
lez	leb	lew
mam	moc	
nos	nóż	nuż
plug	pot	pan
kwiat		
rok	rów	ryż
fok	fep	fek
tor	ten	tył
wól	wór	wie
Wóyt	włos	wab
zar	zab	zyd.

June jeszcze do tego syllabizowania służące

Krzyk, Kurczak, Kuchmistrz, kunszt,
Grzech, grzyb, grzybek, grzmot, grob,

Rozmaite

Xantes, Xerxes, Nemrod, Marek, Jan,
Ludwik, Henryk, Wilhelm, Konrad, Ja-
Kraków, Warszawa, Berlin, Ryga, Gdańsk,

Wypis niektórych wyrazów i nauk dla ćwicze-

Trzeba Chrześcianinowi umieć skład Apo-
nielskie, dzieł się Przykazań Bożych, i
Kochay Pana Boga twego z całego serca, i
jak siebie samego.

Co niechcesz, aby ci czyniono, to ty in-
ci czyniono, to i ty innym czyn.

IV. Rodzay Syllab, które się kończą na dwóch,
du w tymże sposobie od takich się, i wielu
też i słowa jednosyllabne.

arb,	arg	elzcz
Skarb	targ,	deszcz,
tak	ierz	obr
Ptak,	zwierz,	dobr,
arlz	est	icz
Marz,	chrzezt,	bicz,
acz	edl	yl
Tkacz,	szedl,	zmysl,
arsć	ers	ierp
Garsć,	Pers,	ierp,

słowa,

słowa,
kształt,
groch.

Jmiona,

dwiga, Ester.

Wrocław.

nia dzieci w czytaniu.

śbłski, Modlitwę Pańską, Pozdrowienie A-
pieć Kościelnych, i siedm Sakramentów.
z całej duszy twoiej, a bliźniego twego

nym nie czyn, i znowu: co chcesz żeby

albo więcej spółgłoskach, nie mając wzglę-
liter poczynają, a te które się tu kładą, czynią-

ich	odz	usz
Maich,	wodz,	ku/z,
azd	olz	elm
gniazd,	kosz,	chelm,
ęść	ość	unt
pięść,	kość,	funt,
odź	ieñ	yśl
chodź,	dzieñ,	myśl,
iedm	urcz	ach
sedm,	kurcz,	strach,

B

ieśń

ieśń	ieć	aſtr
Pieśń,	pieć,	plaſtr,
art	ynſz	uafzt
Czart,	czynſz,	kunſzt
arć	elc	iech
Bart,	ſmelc,	ſmiech,
acz	ierć	iedz
Płacz,	ſmierć,	ſiedz,
aſk	iecz	erdź
Wrzaſk,	miecz,	żerdź,
aſtr	iaǳ	art
Plaſtr,	Xiǳz,	wart,
aſzcz	ecz	ieprz
Płaſzcz,	precz,	pieprz,
arp	erz	obr
Karp,	perz,	bobr,
art	arm	ech
Chart,	karm,	Czech,
aſń	aźń	arz
Bań,	kaźń,	twarz,

Wypis niektórych krótkich nauk dla ćwicze-

Czcic powinniśmy Pana Boga, i Jego
ców i ich ſię w miłości bać, iako i wſzy-
czy krzywdy nie czynić.

ić	eść	ilk
pić,	ſześć,	wilk,
as	ość	
czas,	żółć.	
ark	unt	
kark,	grunt,	
och	ubr	
groch,	żubr,	
oſk	uch	yłk
woſk,	ſłuch,	żyłk,
aſzt	edź	oſt
maſzt,	ſledź,	moſt,
on	uſzcz	ułk
ſzron,	bluſzcz,	pluſk,
ark	yſz	
kark,	myſz,	
oźdź	iech	
goźdź,	miech,	
oź	ycz	
małodź,	ſmycz,	

nia dzieci w czytaniu początkowym.

święte wielbić Imię. Oraz kochać Rodzi-
ſkich ſtarſzych; a nikomu w żadney rzo-

V. Rodzay syllab, które się poczynają od
względę w tymże sposobie, na iakich się
kładą, czynią też i słowa jednosylabne.

Blask	blad	blech
Chrzan	chuc	czołn
Drab	drag	drozd
Frant	flis	frakt
Grad	gracz	gbur
Kray	krzak	kmoir
Lwów	lgne	lkam
Miza	mlecz	mlyn
Pręt	plon	płon
Rzym	rzecz	rzne
Strus	stal	sklep
Tracz	trwam	tron
Włoch	wrog	wrzos
Zbieg	zgielk	zgon

Różne

Chrystus, Kleofas, Grzegorz, Franci-
Prusy, Praga, Drezno, Kroácia.

Niektóre do czytania

Panew, złotousty, Radny Pan, Samowła-
paw, wonne ziele, miłe pienia, pewna

dwóch, albo więcej spółgłosek nie mając
i wielu literach kończą, i te które się tu

brzeg	broń	
clo	część	chrzczę
druk	dzwon	dług
frukt		
grzech	grzmot	
klucz	krzyż	kres
mroz	młot	łód
plot	proch	plug
sprzet	staw	strak
troik	trup	
wrzod	wnuk	wnet
złość		

Imiona.

szek.

Słowa:

dny, Siwy koń, wielki strumień, piękny
wiara.

Wypis niektórych nauk dla ćwiczenia dzieci w czytaniu początkowym.

Jeżeli kto chce żyć świętobliwie, niechay Chrystusa naśladować; niech się uczy od niego, że jest cichy, i pokornego serca.

Kochajcie nieprzyjaciół swoje, i dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą, i módlcie się za tych, którzy was prześladują i złość wam wyrządzają, bo tak Chrystus przykazuje.

*****

VI. Rodzay syllob, które i na początku, i na końcu mają dwie lub więcej spółgłosek, iak tu się kładą,

Drzesz, strych, szczwacz, wśzerz, kradł, młódź, lżesz, lsknać, grzech, chrześć, chrztem, gwałt, tłuszc, szerc, schudł, tchórz, Włoch.

Wy-

Wypis niektórych wyrazów i nauk dla ćwiczenia dzieci w czytaniu początkowym.

Są także istotne powinności Chrześciani, aby łaknących nakarmić, pragnących napić, nagich przyodziać, podróżnych potrzebnych w dom przyjąć, więźniów pocieszyć, chorych nawiedzać, umarłych grzebać, występnych karać, nieumiejętnych nauczyć, błędnym dobrą dać radę, Boga o zbawienie bliźnich prosić, smutnych cieszyć,

B 4

Syl-

Syllaby z wyżej położonych sześciu gatunków, a nayszczególniej dla większej nauki w następującym ułożeniu zebrane.

Ba	bark bankierz	barłecz	bank
Be	bek brnę	bękart	bąk
Bie	bieg	biegun	biegunka
Bo	bob börg	bobr	bór
Bu	bukłzpan	burmistrz	burłztyn
Ca	cal chróft	całość	chrap
Ce	cena celnik	cetnar cepy	cel
Ci	cichy	ciąg	ciągły
Co	córka	córeczka	coroczny
Cu	cud	cudotwórca	cugiel
Da	dar	darn	daremno
De	dech	defekt	dbanie
Do	dół	dołeczek	dołny
	dom	domowy	dómnownik
Du	duch	duchowny	dufam.

ków dla lepszego jeszcze w syllabizowaniu łwi-
potym w czytaniu, i słów wymawianiu tą-

Bra	brat	brak	brakuiesz
Bre	brew	brwisty	brodac
Bry	brykam	brytan	
Bro	brzoza	brzoft	brzuch
Bru	bruk	brukarz	brudzę
Bla	blacha	blacharz	blask
Ble	blech	blednieię	
Bli	bliski	bliskość	bliżny
Bło	bloch	blona	blonka
Bley	bleywas		
Cha	chart	chalupa	chaldeczyk
Che	chepłiwy	chedogi	chlew
Chrze	chrzeft	chrzeinv	chrześna
Chlo	chłop	chłopczyk	
Ckli	ckliwy	ckliwość	
Cia	ciało	ciafto	ciafno
Cie	ciele	cielatko	cieleśnik
Dra	drab	drabant	drabka
Dre	drelich	drewno	dręam
Drze	drzewo	drzewisty	drzwiczki
Dro	droga	drobiazg	dròp
Dru	druk	drukarz	drukarnia.

Fa	fara	faraki	farba
Fi	farbiarz	farbuje	fartuch
	figa	figarnia	figowy
	figiel	figlarz	
Fo	folwark	folusz	
Fu	fuk	fukam	fukliwy
	fuzya		

Ga	gać	gach	gadliwy
Gę	gęba	gęś	
Gie	giermek		
Go	gody	godownik	goduje
Gu	gusz	guzikarz	

Ha	hak	haczyk
He	heban	Henryk
Hi	historya	

Fla	flanela	flamanczyk	flaszka
Fle	flet	fleytuch	
Fli	flis	flisowka	
Flo	Florencya	Florenczyk	
Fu	fura	furman	futro
Fra	fraszka	Francuz	
Fry	Fryderyk	fryzuje	
For	fortka	forteca	
Fru	frukta		
Fun	fundusz	funt	

Gla	glanc	glancówny	glancuje
Gle	gleyt		
Głę	głębia	głębokość	
Gli	gliną	gliniany	
Glo	glob	głód	głos
Glu	głuch	głuchota	głupi
	głuszec		
Gna	gna	gnat	
Gra	grabie	graca	grad
	gracz		
Gre	Grek	Greczyn	grzeczny
Gru	grubianin	grubość	gruda

Ho	hoyność	hold	holdownik
Hu	huk	huta	
Ka	kaczka		
Ke	kęs	kepa	kędzior
Ki	kiszka	kibić	kiy
Kie	kielich	kiedy	kieruie
Ko	koza	kożuch	koziol
Ku	kubek	kubeł	

La	lato	las	laska
Le	lew	lwica	len
Li	list	lichwiarz	lichtarz
	lichy		
Lo	lot	lotny	los
Lu	lubo	lud	ludzki

Kla	klacz	klasztór	
Kle	kley	kleię	kleynot
Kli	kliwia	klin	kliniały
Klo	kloc	klon	klósfy
Klu	klucz	kluię	klufak
Kne	knebel		
Kni	knieia		
Kno	knot	knowanie	
Knu	knuię		
Kra	kramarz	krámnica	
Kre	krewny	krewność	kređa
Krtu	krtuszenie	krtusze się	
Kro	Król	królestwo	
Kru	kruk	kruchosć	
Kwa	kwadrans	kwartał	kwaśny
Kwe	kwesta	kwestarz	
Kwi	kwiczol	kwile	kwiat
Kwo	kwokam	kwoka	

Ma	maść	macocha	
Me	mech		
Mi	mily	miedź	miech
Mo	moc	mocny	mocarz
Mu	mularz	mur	murować

Na	nad	nader	nadzieia
Ne	nerka		
Ni	niby	nigdy	niczego
No	noc	nocny	nowy
Nu	nurek	nurt	nurzenie

Pa	pacha	pachnę	
Pe	pełen	pel	
Pi	pić	picie	
Po	pobór	pobożność	pobożny
Pu	puder	pudło	puhacz

Pcha	pcham	pchanie	pchia
Prza	przasny	prządka	
Prze	przebaczam	prześcieradło	
Przo	przodek	przodkowie	
Pszcz	pszczoła	pszczałnik	
Pfal	psalmista	psalterz	
Pfi	psiarnia	psisko	
Pta	ptak	ptaszniak	ptaszęta
Pfo	pfota	pfotliwie	
Pftra	pftry	pftrag	pftróczna
Pry	pryskam	pryszcz	prypeć
Pla	plask	plastr	plama
Pal	palma	palliowy	palliusz
Ple	Pleban	pleśń	pleśz
Pli	plisz	pliszka	plika
Plo	plot	plóciennik	plómień
Plu	pluskwa		

Ra	rano	ranny	
Re	refzta		
Ro	ròża	ròy	
Ru	ruda	rudnik	ruta
Ry	rys	ryż	rycerz
Sa	sad	sadło	sadowy
Se	sen	senat	sędziwy
Si	sidle	sidło	filny
So	sol	solniczka	sołomeniak
Su	sam	summa	sumienie

Plwa	plwacz	Prorok	probierz
Pro	proch		
Pru	Prusak	prum	

szcza	szczaw	szczawik	
szcze	szczekacz	szczerość	szczęście
	szczerk	szczyba	
szczwa	szczwacz	szczwany	
śla	ślad	ślak	
śle	śledź	śledziona	

Sło	śłoń	śłońce	ślonina
Smro	śmród	śmrodliwy	
Smie	śmiech	śmierć	śmietana
Smo	śmok	śmole	śmola
Smu	śmug	śmutek	śmuk
Spa	śnadnie	śnadowy	

Śnie	śnieg	śnieżny	śnieguły
Szni	fznicerz	fznicerstwo	
Szko	fzkoda	fzkoła	fzkopiec
Szou	fznur	fznurek	fznuruję
Szpa	fzpak	fzparagi	fzpanolet
Szro	fzrót	fzrótować	
Szta	fztaba		
Szwa	fzwaczka	fzwagier	fzwany
Szwe	Szwed	Szwecya	
Swo	fwóy	fwora	fworny
Szczo	fzczotka		
Stra	ftrach	ftrafydło	ftrawność
Strę	ftręczę	ftręczyna	ftręczyłeś
Stro	ftrona	ftrokaty	ftróy
Stru	ftruga	ftrugam	ftrumień
Stry	fstrych	fstrycharz	fstrychuję.
Ta	tak	takowy	takt
Te	ten	teraz	termin
To	topór	toporzyko	ton
Tu	tuczę	tuczny	tufzę
Za	zabóy	zabawa	zabobon
Zie	ziele	zielnik	zielony
Zo	zółć	zółtek	zółty
Zu	żur	żuraw	żuię.

Przy-

Przypisy względem niektórych wyrazów co do słów i rzeczy wyżej położonych większego objaśnienia wymagających, i które nauczyciele, czytając uczącym się dzieciom, tłómaczyć, i wrażeń w umyśle iak naysrozumialej mają.

§. I. O literach.

Litera tak od Łacinników mianowana, od dawnych Polaków zwana była czcionką, albo tcionką, lepiej zaś od Słowaków głoską, a to od znaczenia głosu. Z tego więc przyjętego Imienia właściwie się (Vocalis) przez nazwisko Samogłoska, a (Consonans) przez nazwisko Spółgłoska wyraża. Dyrhtongur zaś przez nazwisko dwugłoska, a tryptongus przez nazwisko trzygłoska.

I. Samogłoska zatym dla tego nazwisko bierze, że sama przez się brzmi, i wymawia się; samogłoski są dwoiaki: iedne pojedyncze, a drugie złączone.

Pojedyncze zowią się, że się tylko z iedney samogłoski składają: iako to, a, e, i, o, u, y. Złączone zaś, czyli dwugłoski, albo trzygłoski, że się z dwóch lub więcej samogłosków składają, np. ia ie iy io iu ay ey yi oy uy.

II. Spółgłoska bierze nazwisko dla tego, że się wymówić sama nie może, aż za przyłączoną iaką czyli poprzednie, czyli następnie samogłoską; i te także są dwoiaki pojedyncze np. b. c. d. f. g. h. k. l. m. n. p. q. r. s.

C 2 t. w.

k. w. x. z. złożone np. sk. ft. fl. bt. sz. cz. iak
są na karcie 5tey wyrażone.

§. II. O Syllabach.

I. Spółgłoski złożone z samogłoskami, albo same tylko samogłoski do wymawiania przypadające, bądź pojedyncze, bądź podwójne, czyli więcej, nazywają się *syllabą*.

II. Syllaby dzielą się na trzy główne rodzaje, a z nich dwa ostatnie znowu na inne cztery, i są tedy sześciorakie gatunki sylabów.

Pierwszy główny gatunek sylabów czyni samogłoska, bądź pojedyncza, iak np. o. albo dwugłosna iak oy. np. w słowach: o-racz, oy czy-zna.

Przykłady gatunków złożonych samogłosek widzieć w następujących słowach.

ia ie iy io iu ay
ciało biegun czciy wiosna dziura tajny.
ey yi oy uy
feymik przydzie woyna uyma.

Wtóry główny gatunek czyni samogłoska wraz z spółgłoską czyli ta spółgłoska będzie przed samogłoską, iako w słowie so-wa, czyli też po niej wypada, iak w słowie ow-ca.

Trzeci główny gatunek czyni samogłoska i więcej iak jedna razem spółgłoska położona, bądź to na początku, bądź na końcu

Wyra-

Wyrażone wszystkie trzy główne sylabów gatunki w następujących słowach zawierają się np.

1. 2. 3.
E -- le -- men -- tarz.

1. 2. 3.
u -- kształ -- ci

A z tych ostatnich dwóch wypadają, iak wyżej, inne cztery następujące:

I. W których się na początku i na końcu spółgłoska znajduje, iako w słowach Lis, Lin.

II. Które dwie lub więcej spółgłosek przy końcu mają, iako to w słowach acz, ośm.

III. Które mają przy początku dwie lub więcej spółgłosek, iako w słowach knot, przęt.

IV. W których się znajdują i na początku, i na końcu dwie lub więcej spółgłosek.

III. Ję jest w słowie pojedynczych samogłosek, tyle jest w nim sylab. np.

1. 1. 2. 1. 2. 3. 4. 5.
Sum, stę-pa, prze-śla-do-wa-ny; bo złożone samogłoski za jedną tylko muszą być poczytane literę. np.

1. 2. 3. 1. 2. 3.
o - pie-kun, o - fia - ra.

IV. Syllabizować tedy jednoistne sylaby, C 3 czy-

czyli jednosyllabne słowa, znaczy Litery do iedney syllaby należące po iedney wymieniać, i wespół potym wymawiać, np. w-p-r-z-ó-d, wprzód, w-n-e-t, wnet. A kilkasyllabne słowa syllabizować: znaczy litery, które do którejkolwiek syllaby należą po iedney wymieniać, i wespół, potym wymawiać, i oraz poprzedzające syllaby aż do końca słowa zawsze powtarzać. Słowa zaś iedne po drugich podług złożonych liter wymawiać: nazywa się = czytanie.

V. Złączone spółgłoski (jak się niżej zaraz kładą) gdy się w pośrodku słowa znajdują, rozdzielać od siebie w syllabizowaniu nie trzeba.

bl	bn	br	ch	cn	cz
obłok	podobno	dobroć	liczy	obecny	życzę
db	dl	dn	dr	dz	fl
dham	podle	iedno	modro	cudzy	Infanty
fn	fr	gd	mn	pl	pn
cofne	fraszka	nigdy	pomnę	grepla	kupno
pr	pt	rz	sk	gl	gn
oprócz	deptał	nurzam	laska	cegła	ogniwo
gr	kl	kn	kr	kw	fl
igrzysko	ukłon	okno	okręt	kwitnę	olla
fn	fm	ft	fp	sz	szcz
osnowa	taśma	ostró	ospały	oszułt	oszczep
tl	tl	tn	tr	tw	wn
wątlę	tlomacze	zdatny	trę	potwarz	ławnik
wfz	zk	zl			
zawsze każdy kozle.					

O słowach, czyli wyrazach.

Słowo iest wyraz myśli, które się z iedney, lub więcej syllabów składa, a stąd wynikaia podziały rozmaitego słów gatunku: iako to z względu.

I. Na wielość syllabów dzielą się.

Na jednosyllabne, które tylko iednę mają syllabę, np. *wiedź, że Bóg iest.*

Na kilkasyllabne, które więcej iak iedne mają syllaby, np. *kochay Boga, postępnij w drodze zbawienia.*

II. Z względu zażycia ich, albo pojedynczo, albo włączeniu się z sobą.

I. Na niezłożone, gdzie iedne same tylko do wyrażenia rzeczy bywają zażyte bez względu na wielość syllab np. *mak, matka, Maków.*

II. Na złożone, które się więcej iak z iednego pojedynczego słowa składaia, np. *Ar-cy-Biskup prze-mowa.*

III. Na przydatkowe, które się tylko od innych, z których pochodzą, różnią przydaniem syllabów, albo na początku, iako np. przez do danie = *na, do, od, po, za, przy, prze,* w słowach = *napić, dobić, odliczyć, policzyć, zapisać, przykryć, przebić.*

Albo na końcu np. przez dodanie = *wszy, śmy, cy, się, ko, kroc, istry, szy, w słowach = pamiętaćwszy, iedliśmy, piszący, kurczy się, prze-*

ciwko, częstokroć, dwoisty, łacniejszy. Do liczebnych zaś słów przez dodanie = raz, razy, raki, iaki = Jedenraz, dwarazy, sześcioraki, dwoiaki.

III. Z względu na ich odmienianie się, lub nieodmienianie się dzielą się na nieodmienne i odmienne.

Nieodmienne zdowu dzielą się na cztery szeregi:

I. Wykrzyknik (interjectio) np. ach! biada! nuż.

II. Przyimek (praepositio) np. przed, na, po.

III. Spójnik (conjunctio) np. albowiem, ponieważ, aczkolwiek.

IV. Przysłówek (adverbium) np. nie, wnet, tylko.

Odmienne podobnie na cztery dzielą się szeregi:

I. Na wyrazy, które co mianują i Imiona dają = albo raczey mianowania czyli Imiona: a z tych są.

a) Imiona rzeczy, czyli Imiona rzeczowne, czyli ieszcze inaczey rzeczowniki (substantiva) np. człowiek, dziecko, drzewo.

b) Imiona przymiotów, czyli Imiona przymiotne, albo przymiotnik (adjectiva) np. pobożny, mądry, pracowity.

II. Wyrazy kładące się za Imiona, czyli zaimki (pronomina) które są dwoiakiego także gatunku = iedne kładące się za rzeczownikami

wniki np. ja, ty. Drugie za przymiotniki np. mój, moja, moje. Twój, twój, twoje.

III. Na wyrazy sądzące o rzeczy, która (a) albo co czyni względem drugiej, np. słońce oświeca ziemię.

b) Albo bierze co od drugiej, np. ziemia jest oświecona od słońca.

c) Albo też oznacza prosty iey stan bez żadnego względu do drugiej np. słońce świeci.

A stąd słowa czynne (activum) np. oświecać, chwalić.

Słowa bierne (passivum) np. być oświeconym, być chwalonym.

Słowa obostronne, czyli nieiakie (neutra) np. siedzieć, chodzić.

IV. Są ieszcze słowa, które według sposobu obudwóch ostatnich wypisanych gatunków odmieniają się i właściwie nazwać się stąd mogą Imiosłowa, Imiosłów (participium).

§. IV. O pisanii.

Pisanie jest: Literę, znamiona Pisarskie, i tym podobne ciągi, albo piórem i inkaustem, albo ołówkiem, lub kretą kreślić. Nie dosyć zaś tylko jest pięknie pisać, to jest: pismo kształtne, i wyraźne czynić, ale też dobrze, i iak należy pisać, to jest: prawe literę, i znamiona Pisarskie rozsądnie i nie błędnie wyrażać. Po-

Postrzegło się nieraz, że Nauczycielom często przytrudno wypada te w Literach ciągi, czyli kreślenia, któremi się iedna od drugiej różnią, dokładnie, i zrozumiale dzieciom pokazać i przepowiedzieć: przez co i uczniów swych bardzo nudzą, i temu celowi, do którego się tym sposobem w uczeniu dobrze poznawania Liter zmierza, wcale zadość nie czynią. Zeby się tedy i tey trudności zapobiegło, pożytecznie będzie wszystkie ciągi, z których się w Abecadle Polskim i Łacińskim Litery składają, każde z osobna, iak na początku w tym Elementarzu są wyrażone, i oraz iak porządkiem na karcie następującej są wypisane, objaśnić i wytłómaczyć. Nie trzeba rozumieć, że ten sposób poznawania Liter przez osobne wykłady rozmaitych ich ciągów, czyli kreślenia tak różniących się od siebie, iak do siebie podobnych, będzie zbyt trudny, albo umyśły dzieci obciążający; bo doświadczenie pokazało z wielu dzieci, i to miernego bardzo pojęcia, iż dokładnie i dosyć łatwo takowe różności i odmiany poznali, i iedne do drugich nalczyć przyśtośować łatwo potrafili. Nie należy iednak tego sposobu względem dzieci w początkach samych uczenia się Liter zażywać, ale tylko względem już dobrze oneż znających, a nayszczególniey służy dla Nauczycielów, i którzy to najlepiej usłnie dzieciom objaśnić potrafią; potym też i dla ćwiczenia umysłu po-

stępu-

stępujących już w czytaniu dzieci, aby się wcześniej i z samych początków do pilney i rozładney nad rzeczami wszelkimi rozwagi i rozeznawania przyzwyczaili.

Pierwszy gatunek Polskich, i Łacińskich Liter, które się z linijek, czyli laseczek z góry na dół pociągnionych robią.

i, i, ma kropkę nad linią, czyli laseczką z góry na dół pociągnioną, a wpisaniu zaś ma u dołu laseczki i zakrzywienie ku prawey stronie.

r, r, ma kropkę u góry, na prawey stronie laseczki, które się z sobą łączą.

t, t, ma przez laseczkę na górze w poprzek przeciągnioną kreskę.

Drugi gatunek liter, które się z więcej laseczek z góry na dół pociągnionych robią.

n, n, ma dwie laseczki u wierzchu z sobą związane.

u, u, ma dwie laseczki u dołu związane.

m, m, ma trzy laseczki u wierzchu z sobą związane.

Trzeci gatunek Liter, które się z ukosowych laseczek składają.

v, ma dwie ukosowe laseczki, które się u dołu kończato schodzą.

y,

y, ma dwie ukośowe łaseczki, które się u dołu kończato schodzą, i pociągnionym od tey kończatości zakrzywieniem się kończą.

w, ma cztery ukośowe łaseczki, z których po dwie u dołu kończato się schodzą, a u wierzchu dwie się śródkowe łączą.

x, x, czynią w druku dwie ukośowe na krzyż położone łaseczki, a w pisanu dwa c na wspak obrócone.

z, z, ma ukośową łaseczkę, oraz i przywierzchu iedne w lewą, drugą u dołu w prawą stronę w poprzek pociągniłą.

Czwarty gatunek Liter, które się z pół-okrągło gęstych krześleniów czynią.

c, c, czyni prawdziwy pół-krąg swą otwartością ku prawey stronie obrócony.

e, e, ma iak wyżey pół-okrąg z zakręceniem w kółko u wierzchu.

ę, ę, robi się z litery e, iak dopiero wyżey wyraziło się, przydając do niey u dołu kreskę prostą, lub zakrzywioną.

s, s, robi się z dwóch pół-krągów na górze ku prawey ręce, a na dole ku lewey otwartością swą obróconych i z sobą w iedno spoionych.

a, robi się w druku z prostej łaseczki zakrzywioney z góry i z dołu, oraz z przydanego u dołu na lewey stronie łaseczki małego pół-krągu, ku nieyże otwartością obróconego,

a, W

o, W pisanu robi się z kształtu litery c, i z przydania do niey łaseczki u dołu w prawą stronę zakrzywioney, a swym połączeniem otwartość pół-krągu c zamykającej.

q, q, robi się zwyż rzeczoney litery a, z przydaniem u dołu kreski małej albo zakrzywioney w prawą stronę albo prostej.

Piąty gatunek Liter, które się z całego krągu robią.

o, o, czyni cały krąg.

g, g, składa się w druku z dwóch o iedno pod drugim położonych, a we śródku z sobą zakrzywieniem związanych.

W pisanu zaś składa się z o, i z przydanego u dołu pół-krągu otwartością ku lewey stronie obróconego.

Szósty gatunek Liter, które u góry łaseczki dłuższe nad inne litery mają.

l, l, czyni się z łaseczki nad inne dotąd wyrażone litery dłużzey, w druku bez żadnego zewsząd zakrzywienia, a, w pisanu z małym na prawey stronie u dołu.

h, h, robi się z prostej iedney pociągnioney w górę łaseczki z lewey strony, a z drugiej niższej ze strony prawey, która ma wierzch zakręcony ku pierwfzey.

k, k, ma przy łaseczce iak wyżey w śródku na prawą stronę dwie ukośowe kreski.

d, d, ma przy łaseczce iak wyżey przydłuż-

dłuższy na lewey stronie u dołu pół-kragu.
b, b, ma przy łaseczce iak wyżey przy-
dłuższy, na prawey stronie u dołu pół-kra-
gu.

f, f, ma w druku wyciągnioną ku górze
łaseczkę z haczykiem u góry na prawą stro-
nę zakrzywionym z teyże łaseczki nierozdziel-
nie ciągnącym się. A w pisanu drugi haczyk
podobny wyższemu zwykł się u dołu z tey-
że łaseczki wyciągać na lewą stronę.

f, f, tak w druku iak w piśmie to się za-
chowuje, co się o literze f, wyraziło, z przy-
daniem tylko wśrodku poprzeczney krefki.

*Siódmy gatunek Liter, które u dołu łasecz-
ki dłuższe nad inne litery mają.*

q, q, ma przy łaseczce, iak wyżey przy-
dłuższy na lewey stronie u wierzchu pół
kragu.

p, p, ma przy łaseczce iak wyżey przy-
dłuższy na prawey stronie u wierzchu pół
kragu.

Namienione zwyż ciągi, czyli kreślenia
liter mogą bydź od Nauczyciela dwoiakiem
spółobem pokazane.

1mo. Kiedy Nauczyciel dzieci liter przez
wypisanie onych uczy.

2do. Kiedy się dzieci wypytuje iak, i po czym
się pisane lub drukowane litery od siebie różnią i
z swych się odmian poznawają. W czym Nau-
czyciel może sobie według niżej wyrażone-

go sposobu tak postąpić. Niech dzieciom na-
pisze literę z porządku iak jest na karcie 3.
i niech im każe onę powtórzyć kilka razy,
a gdy ją wyrazić dobrze uczniowie potrafią,
niech rozbierze ciągi litery, z których się o-
na składa na części, i należyte wytłomaczy.
np. ucząc poznawać literę i niech mówią =
ta litera ma nad łaseczką kropkę; to zrobi-
wszy niech postępuje daley, i przypisze literę
r. mówiąc = ta litera zowie się r, ma łaseczkę
iak litera i, różniąc się tym, że kropkę ma
przy prawey swej stronie, a nie u góry. Niech
to pokazuje palcem, albo prątkiem, i niech
daley na Tablicy kładzie po dwie litery razem,
które są do siebie nayspodobnieysze i iak już
które z nich dzieci poznają, niech jedne zma-
że, a drugą zostawi; albo inną podobną wy-
razi, lub dawniey zmazaną przypisze, a po-
tym niech się pyta: czyli też same są? i niech
im tłomaczy. Bo tym się kształtem dzieci
do nayslepszego oznaczenia liter, i wypisania
onychże przyuczają, a często to robiąc nieo-
mylnie się skutek, i zamierzenie przepisane w
tym otrzyma. Może się to samo czynić w
pokazywaniu podobnym sposobem ciągów li-
ter i z drukowaney iakiey książki z wytłoma-
czeniem dokładnym kaźdey.

K O N I E C.

